

Характеристика підходів до реалізації мобільного навчання

Мамон О.В.

*асистент кафедри математичного
аналізу та інформатики
ПНПУ імені В. Г. Короленка
tamonaleks83@ya.ru*

Використання мобільних технологій відкриває нові можливості для навчання, особливо для тих, хто живе ізольовано або у віддалених від освітніх центрів місцях, постійно подорожує і стикається з труднощами в межах традиційного навчання. Сьогодні можливість навчання будь-де і будь-коли є загальною тенденцією інтенсифікації життя в інформаційному суспільстві. Така можливість забезпечується, зокрема, й за допомогою так званого мобільного навчання – нової технології навчання, що базується на інтенсивному застосуванні сучасних мобільних засобів та технологій.

Унікальними елементами мобільного навчання є: придатність до одночасної взаємодії як з одним студентом, так і з групою; можливість запису та зберігання окремих дискретних у часі дій студентів у будь-який час і в будь-якому місці; можливість динамічного генерування освітнього контенту в залежності від місцезнаходження студентів; розмиття границь між соціумом та класною кімнатою завдяки можливості застосування мобільних пристроїв; можливість реалізації змішаного навчання [1].

До реалізації мобільного навчання існує два близькі підходи [2]:

1. Мобільне навчання – це електронне навчання за допомогою мобільних пристроїв та безпроводних мереж. Після того, як домінуючим способом доступу до мережі Інтернет стануть бездротові мобільні пристрої, електронне навчання стане мобільним без будь-яких особливих змін у технології навчання.

Разом з тим застосування нових технологій (інформаційних, комунікаційних тощо) без зміни та адаптації до них змісту навчання та без урахування специфічних потреб цільових груп може призвести до компрометації ідеї, як це часто відбувалося в минулому.

2. Мобільне навчання є інноваційною педагогічною технологією, в якій сам навчальний процес є географічно та ситуаційно залежним, тобто контекстно пов'язаний з місцем та станом, в якому знаходиться студент.

За другого підходу враховується специфіка мобільних пристроїв, особливості цільової групи учнів та конкретизується практична необхідність. За такого підходу учень може спілкуватися безпосередньо з учителем постійно за допомогою Інтернет – на відміну від традиційного навчання, де таке спілкування можливе лише у межах навчального

закладу. Учитель відіграє роль консультуючого керівника, котрий спрямовує діяльність учня на отримання необхідних знань. Це дозволяє реалізувати проблемне навчання через обговорення дій, що допоможуть учневі оволодіти матеріалом, усвідомити необхідні результати та набути нові знання [3].

В сучасному дистанційному навчанні панує асинхронний метод доставляння освітнього контенту, як правило, текстового матеріалу. Це буде змінюватися з впровадженням мобільного навчання. Об'єднання обчислювальних та комунікаційних засобів перетворює телефони і мобільні термінали на потужні мультимедійні пристрої. Форми керованого мультимедіа відкривають нові можливості для навчання, досліджень та комунікації. Слід зазначити, що роль і значення стаціонарних комп'ютерів у навчанні зменшиться не так швидко – вони ще довго будуть використовуватися в якості засобу, використання якого дозволяє працювати протягом тривалого часу в автономному режимі. Роль стаціонарних ПК поступово будуть перебирати мобільні пристрої (з розширенням функцій і характеристик щодо подання і передавання повідомлень).

Проте концепція класу не зникає, вони стають динамічними, формуючись на кожен предмет окремо, крім цього у студентів з'являється можливість вибору часу навчання, що не обмежується університетом та розкладом занять. Переваги динамічної інтерактивності мобільного навчання не можуть не вплинути на студентів, які швидко усвідомлюють ефективність та багатство комунікацій, якість керованого вчителем доступу до навчальних ресурсів.

Але в умовах віртуалізації навчання важливо не втратити соціальні контакти як між учнем та вчителем, так і між самими учнями. Тому очікуваний результат навчання та формування загальної культури особистості можливе лише комбінуванням традиційного та мобільного навчання.

Список використаних джерел

1. Рашевська Н.В. Навчання вищої математики за моделлю змішаного навчання / Н.В. Рашевська // Проблеми математичної освіти: матеріали міжнародної науково-методичної конференції, 24–26 листопада 2010 р. – Черкаси : Видавничий відділ ЧНУ ім. Б. Хмельницького, 2010. – С. 280–281

2. Семеріков С.О. Теоретико-методичні основи фундаменталізації навчання інформатичних дисциплін у вищих навчальних закладах : дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.02 – теорія та методика навчання (інформатика) / Семеріков Сергій Олексійович; Національний педагогічний ун-т ім. М.П. Драгоманова. – К., 2009. – 536 с.

3. Теплицький І.О. Модель мобільного навчання в середній та вищій школі / Теплицький І. О., Семеріков С. О., Поліщук О. П. // Комп'ютерне моделювання в освіті : матеріали III Всеукраїнського науково-методичного семінару. – Кривий Ріг, 24 квітня 2008 р. – Кривий Ріг : КДПУ, 2008. – С. 45–46.